

Geachte leden van de Tweede Kamer en betrokken beleidsmakers,

Met deze reactie wil ik mijn ernstige zorgen uitspreken over het voorgestelde wetsvoorstel inzake de strafbaarstelling van het verheerlijken van terrorisme en het openlijk betuigen van steun aan terroristische organisaties. Hoewel het doel – het beschermen van de openbare orde en veiligheid – legitiem is, vormt dit wetsvoorstel een gevaarlijke en disproportionele inbreuk op de **vrijheid van meningsuiting** zoals verankerd in **artikel 7 van de Grondwet** en **artikel 10 EVRM (Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens)**.

1. Onduidelijke en te ruime begrippen: risico op willekeur

De kern van het wetsvoorstel berust op vaag geformuleerde termen zoals “verheerlijken” en “steunbetuiging”. Het ontbreken van heldere definities maakt deze strafbaarstellingen vatbaar voor subjectieve interpretatie. In de rechtspraak is het essentieel dat strafrechtelijke normen **voldoende bepaald en voorzienbaar** zijn (legaliteitsbeginsel, art. 1 Sr en art. 7 EVRM). Dit wetsvoorstel schendt dat principe, omdat het moeilijk vast te stellen is wanneer een kritische analyse of historisch oordeel wordt gezien als “verheerlijken” of “steunen”.

2. Vrijheid van meningsuiting en het recht op debat

Vrijheid van meningsuiting is juist ontworpen om ook onwelgevallige of provocerende uitlatingen te beschermen. Het **Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM)** heeft herhaaldelijk benadrukt (o.a. in *Handyside v. UK*) dat deze vrijheid ook geldt voor “uitlatingen die shockeren, kwetsen of verontrusten”. Door het criminaliseren van uitingen die als “verheerlijkend” worden geïnterpreteerd, dreigt het wetsvoorstel een chilling effect te hebben: burgers, journalisten, academici en kunstenaars zullen zich niet langer vrij voelen om kritisch te spreken over geopolitieke situaties, gewapend verzet of de historische context van bepaalde conflicten.

3. Politieke en historische herinterpretatie van ‘terrorisme’

Wat vandaag als “terroristische organisatie” wordt aangemerkt, kan morgen worden herzien als een bevrijdings- of verzetsbeweging. De geschiedenis leert ons talloze voorbeelden waarin machthebbers het label “terrorist” gebruikten voor groepen die later als legitieme verzetsbewegingen of vrijheidstrijders werden erkend (denk aan het ANC in Zuid-Afrika of het verzet in WOII). Dit wetsvoorstel geeft de zittende macht de bevoegdheid om, al dan niet indirect, politieke narratieven te bepalen en afwijkende visies strafbaar te stellen.

4. Het strafrecht is het ultimum remedium

Het strafrecht is een zwaar instrument dat alleen ingezet dient te worden als ultimum remedium. De bestaande wetgeving (zoals artikelen over opruiing, bedreiging en aanzetten tot geweld) biedt al mogelijkheden om daadwerkelijke steun aan terroristische activiteiten te vervolgen. Dit voorstel voegt daar een onduidelijke en potentieel misbruikbare categorie aan toe die niets toevoegt aan de veiligheid, maar wel de rechtsstaat uitholt.

5. Gevaar van precedentwerking

Door deze wet kan een gevaarlijk precedent worden geschapen. Als het verheerlijken van terrorisme strafbaar wordt gesteld, is de stap klein naar andere vormen van “ongewenste meningsuiting” – van politiek activisme tot kritische journalistiek – die eveneens in de toekomst onder vuur kunnen komen te liggen. De kernwaarde van een democratische

samenleving is dat de staat niet bepaalt welke opinies geuit mogen worden, tenzij zij direct oproepen tot geweld.

6. Onevenredigheid en schending van internationale normen

Volgens artikel 10 lid 2 EVRM mogen beperkingen op vrijheid van meningsuiting alleen wanneer zij “bij wet zijn voorzien” en “noodzakelijk zijn in een democratische samenleving” ter bescherming van de nationale veiligheid of openbare orde. Het EHRM toetst hierbij streng op **proportionaliteit** en **subsidiariteit**. Dit wetsvoorstel is niet noodzakelijk en evenmin proportioneel, omdat minder ingrijpende middelen al beschikbaar zijn.

Conclusie

Het voorgestelde wetsvoorstel ondermijnt fundamentele rechtsstatelijke principes, schept een klimaat van angst voor expressie en opent de deur naar politieke willekeur. In plaats van het beschermen van de democratische rechtsorde, holt het deze juist uit. Ik roep u dan ook met klem op om dit voorstel te verwerpen of ingrijpend te herzien, met waarborgen voor de vrijheid van meningsuiting en een duidelijke, objectieve begrenzing van strafbaarstellingen.

Met hoogachting.